WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Jace

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
J	J van Jachthaven	8
A	A van Appelboomgaard	18
C	C van Camping	27
E	E van Eb	36
	Alle letters thuis	44
	Wie kwam je tegen?	49
	Pluims geheimschrift	50
	Pluim is echt	51
	Een kaart om te kleuren	52
	Kaartlezen met Pluim	53
	Wie woont waar?	54
	Nu ben jij de tekenaar	55
	Oorkonde	56
	Antwoorden	57

Een duif op het hek

Het was een zonnige ochtend. Jace schommelde in de tuin, zo hoog als hij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Jace remde af met zijn voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Jace?’ Jace viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Jace. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

JACE

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

J van Jachthaven

Ze stonden op een steiger in een jachthaven. Overal lagen bootjes, met hoge masten die zachtjes tingelden in de wind. Ting, ting, ting. Het water klotste tegen de steigers. ‘Pas op bij de rand,’ zei Pluim.

Jace bleef netjes midden op de steiger. Een zeilboot voer langzaam de haven uit. Een meisje aan boord zwaaide. Ze had een oranje zwemvest aan. Jace zwaaide terug.

Op een paaltje zat een grote witte vogel met grijze vleugels. Hij had een gele snavel met een rode stip erop. ‘Een zilvermeeuw,’ zei Pluim. Hij ging een stapje achter Jace staan. De meeuw keek naar de jaszak van Jace.

Daar zat een boterham in. ‘Hij heeft mijn boterham gezien,’ zei Jace. ‘Meeuwen zien alles,’ zuchtte Pluim. ‘Zeker als het eetbaar is.’ ‘Ik geef hem niks,’ zei Jace. ‘Meeuwen moeten zelf hun eten zoeken.’

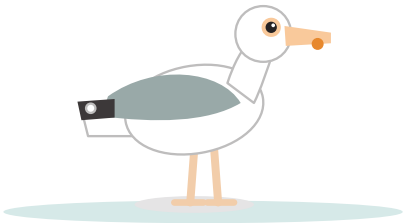
Pluim knikte. ‘Weet je waarom hij die rode stip heeft? Een jong meeuwtje pikt tegen die stip. Dan weet de vader of moeder: mijn jong heeft honger.’ ‘Een deurbel op zijn snavel!’ zei Jace. ‘Precies,’ zei Pluim. ‘Dat heeft een Nederlandse onderzoeker lang geleden ontdekt.’

De meeuw schreeuwde: ha-ha-ha-ha! Toen vloog hij weg over de masten. ‘Hij lacht me uit,’ mopperde Pluim. ‘Hij lacht naar je,’ zei Jace.

Echt waar!

De zilvermeeuw

Een jong zilvermeeuwtje pikt tegen de rode stip op de snavel van zijn ouder. Dan weet de ouder: ik moet eten geven. Dat ontdekte de Nederlandse onderzoeker Niko Tinbergen.

Zo groot	55 tot 67 centimeter
Eet graag	van alles: mosselen, kokkels, krabbetjes, wormen en ook afval
Let op	een rode stip op de gele snavel

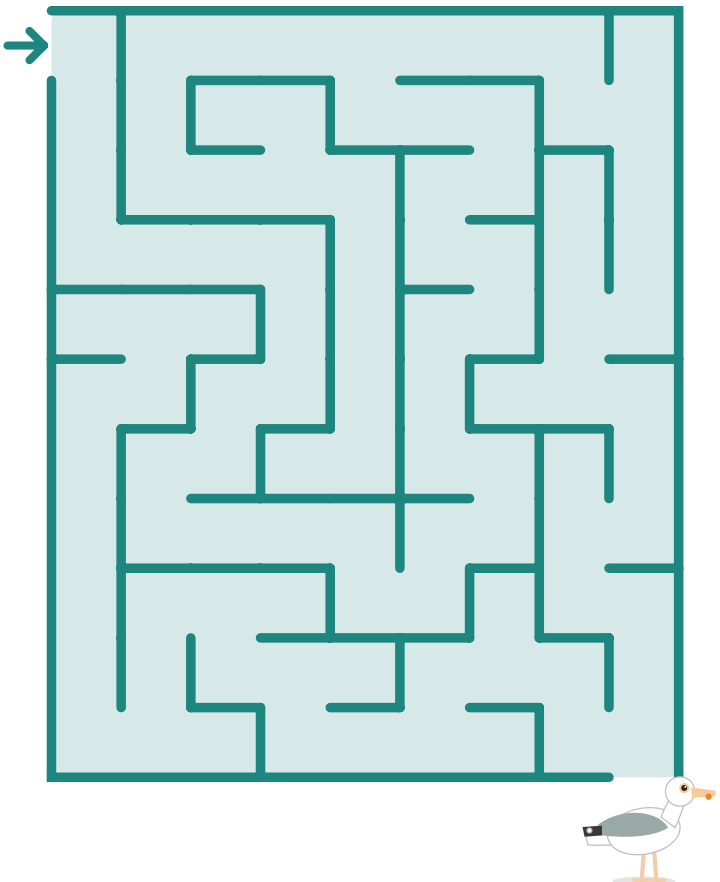
Raadsel: wie ben ik?

Ik ben wit met grijze vleugels. Op mijn gele snavel zit een rode stip. Wie ben ik?

Controleer je antwoord op p. 57.

Doolhof

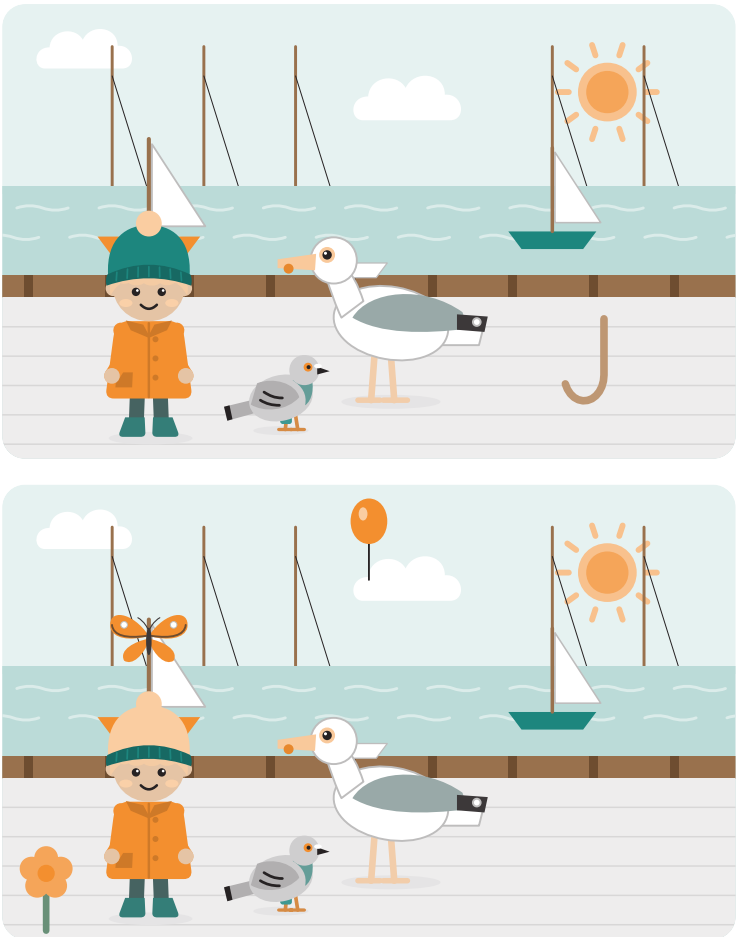
Pluim is de weg kwijt bij de jachthaven! Begin bij de groene pijl en help hem naar de zilvermeeuw.

Weet je het? Kijk op p. 58.

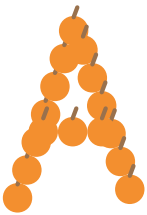
Vijf verschillen bij de jachthaven

Deze twee plaatjes lijken precies op elkaar. Maar er zijn 5 dingen anders. Zie jij ze?

Weet je het? Kijk op p. 59.

Oefen de A

Bij de appelboomgaard vond Jace de A van appeltjes. Schrijf hem nu zelf: eerst over de grijze letters, dan op de lege lijn.

A A A A A

a a a a a a

Appelboomgaard

Kleur het vakje waar de A in jouw naam staat.

J	A	C	E